

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MELCHIORIANER BLADET.

1. Aarg.

Februar 1902

Nr. 5

Festen den 9. Februar.

Dansen gaar — —

*Festlig Klang af Orkesterets Toner —
straalende Skær fra de lysende Kroner —
luftige, lysklede, dansende Kvinder —
smilende Øjne, blussende Kinder —
Ungdom og Læsmød, bankende Hjerter —
Glæmsel for Mismod og nagende Smærter!*

*Rundt vandrer mit Øje, spejdende, søgende
mellem de leende, flirtende, spøgende. —
Histheme, skjult i den brogede Vrimmel
staar hun, af Dansen betaget og svømmel. —
Hej, Musikanter! — lad Tonerne klinge.
Nu vil i Dans hun og jeg os svinge!*

*Hastigt jeg Haanden imod hende strækker —
mid i de lystige dansendes Rækker.
Tonerne bruse — med hævet Barm
løses hun frem i min skærmende Arm. —
„Hvor hun er let, gratios og svævende“,
brusker mit Hjerter, svulmende, bærende —
— —*

*Ah, alt for hurtigt kun Dansen fik Slut. —
Bort svandt det daerende søde Minut. — —
Men jeg har følt hendes Haand saa fin
hvile fast og fortroligt i min. — — —
Nu for min Venod jeg maa søge Lindring
i mine Dromme — i min Erindring.*

Store Forventninger var der fra alle Sider stillet til denne Aften — og med Stolthed kan Fornøjelsesraadet konstatere, at ingen blev skuffet. Aftenen blev fra først til sidst en eklatant Succes, til Glæde for Deltagerne og til Ære for vor Forening.

Ved 8-Tiden samledes i Festsalen en destingveret Forsamling, Damer og Herrer, i Antal vel noget over 300 Personer. — Af ældre, kendte Melchiorianere nævne vi Hr. Professor Stenberg, d'Hrr. Glud, Hof-Sadelm. Laur. Petersen og mange flere af vore bedste Navne.

Underholdningen indlededes af Koncertsangerinden Frk. Marie Reimann, der med sin store, veluddannede og indtagende Stemme feg Publikum med Storm. — Navnlig Frøkenens aldeles eminente Udførelse af »Staccato-Polka» fremkaldte en sand Bifaldsstorm, for hvilken Frøkenen kvitterede med et Ekstranummer.

Derefter fulgte Programmets andet Nummer, Opførelsen af d'Hrr. Fritz og Sophus Andersens og Otto Hopfnors Farce-Operette »Pjerrot som Politibetjent».

Komponisten og Forfatteren har heri forstaaet at træffe den rette Tone saavel i den ene som i den anden Retning, og Operetten fandt da ogsaa en overmaade gunstig Modtagelse hos Auditoriet. Korene blev sunget sikkert og godt af Melchiorianer-Herrer og Damer, og de seks Solister skilte sig særdeles godt fra det ingenlunde lette Hverv paa en Concerttribune at agere i Kostumer. Hr. Friise var tilpas tør og værdig som Politimesteren, Hr. Sahlertz som altid vittig og morsom i en forelsket Skrædders Lignelse. Hr. Marius Nielsen sang med sin udmærkede Tenor Harlekins smukke Parti med det rette lyriske Sving og Hr. Grauballe (Pjerrot) viste hidtil uanede Evner i komisk Retning. Af Damerne var Frk. Carlson aldeles indtagende som Columbine og Frk. Petersen tilpas raffineret og lattervækkende som Sælgekonen.

Publikum fulgte Hr. Hopfnors diskrete og gode Op-læsning med stærk Interesse og gav hvert Øjeblik sit Bifald til Kende ved kraftige Klapsalver. En Del af Sangene maatte da ogsaa gives da capo.

Hr. Fritz Andersen fortjener den aller største Tak og Anerkendelse for det store Arbejde han har lagt i Instuderingen af denne Operette, og haaber vi, at Publikums Holdning ved Opførelsen har været ham til største Tilfredsstillelse.

Efter Underholdningen fandt Festmaaltidet Sted. Der herkede den fornøjeligste Stemning ved Bordet; Sange af »En fra 88» for Hr. Fritz Andersen, af »Apollo» for Damerne og af »If» for Foreningen gjorde stor og vel-fortjent Lykke. Talernes Antal var legio og Spisningen trak saa længe ud, at Dansen først kom til at begynde, da Klokken var over 12.

Ballet gik med Liv og Lyst til den umærkede Musik, der leledes af Olfert Jespersen. Vor Forening er jo med Rette bekendt for sine smukke Damer, og let vilde det heller ikke være noget andet Sted at finde en saadan Bouket af friske, glade, smukke unge Damer som ved denne Lejlighed.

En elegant Cotillon bragte Deltagernes Glæde op til Kogepunktet.

Kl. 3 sluttedes Ballet; men ikke derfor Festen; i større og mindre Selskaber fortsattes Munterheden til »den mørke Nat forsvunden var».

Inden vi slutte dette Referat bringe vi vor bedste Tak til alle de elskværdige Mennesker der assisterede os ved denne Lejlighed; saavel Frk. Reimann som alle de medvirkende ved Operetten. Og lad os haabe, at vi hver Gang, vi i Fremtiden mødes til Fest, maa have lige saa megen Glæde og Fornøjelse deraf som d. 9. Febr. 02.

Sangene fra 9. Februar.

Til Ynglingen paa halvfjers.

Mel.: Bjørneborger-Marsch.

Melchiors Dreng! Hvem var det,
som altid stod — i Skolens Tid
og siden, naar vi mødes skulde,
som den Mand, der — aldrig træt —
var Sjælen, hvis vi skulde os fornøje ret?
Hvem var det, som med sin Sang,
med sit Humør og sin Musik
saa tidt var Aftnens spøgefulde
Yder — ja, som Gang paa Gang
forkortet til et Øjeblik den Nat saa lang?
Det var en Mand — ja, alle kender Navnet —
naar han var borte, dybt af Alle savnet,
stiller her han til Kommers,
skal Ingen se paa ham, han fyldte længst Halvfjers.

∴ Hil dig, du evigunge Gamle!
Se dine Dreng efterhaanden bliver graa!
Nu — som forlængst — dig yngst vi kalde maa.
Gid du i mange Aar kan ung iblandt os gaa! ∴
Se, han sidder i sin Stol,
hans Lune Vagt om Munden staar,
en Skælm fra Øjet ser forundret,
helt han er vort Selskabs Sol.
paa Melchiors gamle Skoles Aand et smukt Symbol,
Tiden drejed vel sit Hjul
fra Frederik den Sjettes Tid
og ind i tyvende Aarhundred —
han er ens i Hjærtets Skjul:
af os er han ej ene kendt som SPØGE-FUGL.
Elsket som Lærer gennem flere Slægter,
endnu hans Barnesind sig ej fornægter
— elsket er som intet Fag
Sang med Fritz Andersen endnu den Dag i Dag.

∴ Hil dig, du evigunge Gamle!
Se dine Dreng efterhaanden bliver graa!
Nu — som forlængst — dig yngst vi kalde maa.
Gid du i mange Aar kan ung iblandt os gaa! ∴

Dreng! nys i Aften saa
vi bedst Bevis paa Ungdomskraften,
som Fritz Andersen udfolder!
Er det mærkeligt, vi maa
med Skam for denne Yngling rent tilbage staa?
Ungdom er det altsaa ej,

som vi behøver for ham ønske;
thi hans Ungdom sagtens holder;
men lad Ønsket forme sig
til egenkærlig Tanke først paa dig og mig.
Gid vi maa ofte se ham her til Stede,
spredende godt Humør og harmløs Glæde!
Dreng! Saml tilsidst Jer da
og giv Fritz Andersen et kraftigt, højt Hurra!

(Hurra, Hurra, Hurra!
Touche —)

∴ Hil dig, du evigunge Gamle!
Se dine Dreng efterhaanden bliver graa!
Nu — som forlængst — dig yngst vi prise maa.
Gid du i mange Aar kan ung iblandt os gaa! ∴
En fra 88.

Sangen for Damerne.

EN LILLE HYGGE-LIG FAMILIE-KOMEDIE
I 1 ACT MED ET GODT UDFALD.

Blandet Kor for Herrer og Damer.

Mel.: Sparsomt i Norden.

Børnene (syng):

Maden og Vinen os kosteligt smager,
Glade vi ere og ret vel til Pas,
Bordet er dækket med herlige Sager,
∴ Øjnene straale og fyldt er vort Glas. ∴
∴ Til vore Bægres Akkompagnement
Lad os da synge en munter Sang. ∴
Men hvilket Emne skal nu vi vel finde,
Som værdigt er at behandles i Dag.
Alle vi har vist noget paa Sinde,
Men hvem kan finde den rigtige Smag?

Solo for Hr. J. Melchior.

Mel.: God Dag i lysegrønne Trær.

Pater familias:

Tillader De jeg foreslaar:
En Skaal vi drikke kan,
En Skaal, der dybt til Hjærte gaar
Hver Melchiorianermand.

Kor af Melchiorianere.

Sønnerne:

Aa, hvor det dog var dejligt,
Aa, hvilket Trylleri,
Hr. Melchior, han vil Ordet ta',
Saa bli'r heldigvis jeg fri!

Kor af Damer.

Mel.: Vor gamle Karo holdt en Støj.

Døtrene:

Hvad har han vel og skal ha'e sagt?
Han taler, aa, saa yndig,
Chi han har Ordet i sin Magt
Og Stemmen er saa myndig.
Vi glæde os saa grulig til,
Hvad han i Aften sige vil.
Vi lytte, vi lytte,
Tys—tys, tys—tys.

Solo for Hr. E. Sahlertz.

Mel.: Checkvisen.

Den artige Son:

Damerne tie maa,
Tys — — —
Og rolig høre paa
Tys — — —
Ordene, som vælde frem,
Daradada — — —
Af Hr. Melchiors Hjertes Gem,
Daradada — — —.

Solo for Frk. Bodil Melchior.

Den artige Datter:

De kan ganske rolig være,
Ja, ja, ja — — —
Vi skal ikke ham genere,
Næ, næ — — —

Blandet Kor.

Mel.: Jeg vil sjunge om en Helt.

Sønner og Døtre:

Alle sidde vi nu spændt,
Hø'det mod Hr. Melchior vendt.
Alt er stille trindt om Bord,
Sig da frem de skønne Ord.

Solo for Hr. J. Melchior.

Mel.: Aa kjøre Vatten.

Pater familias:

Mit Øje henrykt beundret har
Den Kreds af unge, skønne Kvinder,
Der ved et Smil helt os fangen ta'r
Og vor Forstand og Tanke btnder.
Vort Selskab derfor jeg anmode vil,
At kraftigt de vil lægge Stemmer til,
Naar jeg nu be'r
Dem alle her
Til vore Dammers Pris at sjunge.

Kor af Herrer.

Mel.: Latterpolka.

Sønnerne:

Hr. Melchior, det var en aldeles glimrende Idé,
Hvad De har ønsket skal paa Øjeblikket lynsnart ske,
Ej nogen Skaal vi hellere end den vil tømme ud,
Fra alle vorses Hjertes De forstod at bringe Bud.
Ak ja, det Indfald var charmant ha ha ha — —
For Kvinderne i Dannevang ha ha ha — — —
Vi drikke til vi hikke ha ha ha — — —
Skønt hikke vil vi ikke, næ ha ha — — —.

Almindelig Folkejubil.

Mel.: Vintren rased.

Hele Familien:

Vore Damer leve højt og længe,
Fjeld og Glæde følge deres Fjed,
Gid i Danmark dejligst Vang og Vænge
Lykkens Sol maa skinne paa dem ned.
Og naar vi os snart i Dansen svinge
Til Musikkens muntre Toners Klang;
I vort Bryst skal skønt og mægtigt klinge
Højt for Damerne vor Jubelsang!

APOLLO.

Foreningen leve!

Mel.: Stjernerne tindred fra Vaarnattens Luft.

Nys har vi jublet til Damernes Bris,
Kom lad os synge paa selvoamme Vis,
Tolke hvad dybest i Tanken er gemt,
Lette vort Hjærte for hvad vi har glemt;
Thi hvem har vel ordnet det hele saa godt,
Hvem har vel Skylden, jeg spørger Dem blot.

Hvem var det vel, som en lys Sommernat
Førte os glad gjennem Skovenes Krat
Under en Nathimmels straalende Dragt,
Bort fra et Sommerbals fjerlette Dragt.
Vid De det, ja, saa vel ogsaa De ved,
Hvem der i Aften har budt os her ned.

Ofte vi samles herneude saa glad,
Ofte om Bordet vi saaledes sad,
Sangen den toner og Talen gaar frit,
Bunschen den risler, her danses saa tidt.
Samle Forening, vi lyder dit Bud,
Kald kun, vi mødes, og vi holder ud.

Her har vi glædet os mangen en Stund,
Derfor vi takker og af Hjærtens Grund
Synge vi vil nu din Bris her i Kor,
Mens vi er samlet her trindt ved dit Bord.
Melchiorianer! tag Glasset i Haand,
Hjælp til at knytte det fasteste Baand.

If.

Melchiorianer-Sangforeningen

Med det smukke Resultat fra Festen d. 9. ds. for Øje har vor Dirigent, Hr. Fritz Andersen, nu lovet at indstudere et nyt Korværk med os paa samme Maade som Korene i Operetten. Korværket tænkes opført ved en lille selskabelig Sammenkomst, der af Sangforeningen afholdes i April Maaned som Afslutning paa denne Sæson. - Vi opfordre derfor Medlemmerne til at give Møde ved Prøverne og vi optage gjerne endnu nogle stemmebegavede Melchiorianer-Damer i Koret. - Prøverne afholdes hvor Lørdag Aften Kl. 9 (undt. 1 Gang i Marts Maaned, da Foreningen har Sammenkomst) og ere altid meget muntre og fornøjelige. - Medl. af M.-Foren. med Damer ere naturligvis altid velkomne

Til de unge!

Kære Venner,

tro det var
med en Taare knust i Øjet
at jeg sidst fra Eder gik.
Jeg jo vidste Ende fik
nu den Tid, saa svært fornøjet,
der os mod hinanden bar,
hvor i Kor vi smelted sammen.
Derfor føler Trang jeg stor
til at sige et Par Ord
om de Timers Lyst og Gammen.
Det var herligt Jer at se
alle rigtig lykkelige!
kigge ind i Ungdoms Rige,
høre hvor I kunne le,
se de runde Kinder gløde,
medens Dansens Lyst I nøde,
føle Eders Hjærters Slag.
Eders Tante glæded sig
rigtig i sit Hjærtes Gem,
uden selv deraf I vidste
trak af hendes Minde-Kiste
fra en sollys Ungdomsdag,
mangen hengemt Skat I frem.
Nu for Jer saa let det gaar,
tillidsfuldt I hen Jer give,
deri Eders Magt bestaar; —
lad det altid saadan blive.
Værn Jert varme Ungdomssind,
da I nok Tilfredshed finder.
Den der intet sætter ind
heller ikke noget vunder.
det I kont maa glemme ej.
Og vi ældre — tro det blot —
vi forstaa Jer rigtig godt,
vil saa gjerne Haanden række
den, der sin i vor vil lægge.
Der er Skel ej mellem os,
tvært imod saa smukke Strænge
som os binde fast og længe,
Haarene lidt graa til Trods.

Har I „Tante“ nu forstaaet?
smukt og villigt laant mig Øre,
skal I bare faa at høre,
er den rette Sangbund naact.
Da vort „Kor“ bli'er dobbelt smukt.
Ung og gammel kan sig hygge,
smage Sammenholdets Lykke,
saa bær' vor Forening Frugt

Tante Bmc.

Melchiorianerforeningen.

Lørdag den 8. Marts Kl. 9 præcis:
Foredrag af Hr. Fuldmægtig Lund Nielsen.

Det svundne København

Udgivet af Melchiorianerforeningen. Ansvarlig: T. Falck Rasmussen.
Akts. »PAPYRUS«s Bogtrykkeri, København K.